

ת"פ (קריות) 46380-07-24 - מדינת ישראל נ' דניאל כהן

ת"פ (קריות) 46380-07-24 - מדינת ישראל נ' דניאל כהן

ת"פ (קריות) 46380-07-24

מדינת ישראל

נגד

דניאל כהן

בית משפט השלום בקריות

[27.10.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין והפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בבית הוריו, ביחד עם אחותו. ביום 9.7.24 הגיעו אמו (להלן - המתלוננת) ואחותו לדירה ופגשו בנאשם ובאביו. במעמד זה דרש הנאשם מאמו 100 ₪ וכן דרש שתביא לו מזון מתוק. משסירבה האם החל הנאשם לצרוח לעבר אביו, תפס בכתפיו, ניער את גופו ואיים על הוריו באומרו "אני ארצח אתכם תביאו כסף...אני אגמור אתכם". בהמשך, איים על אביו באומרו "אני אחתוך אותך"; "אני אגמור אותך"; "אני אדקור אותך". אמו של הנאשם ביקשה שיירגע וילך לעבוד והנאשם בתגובה איים שידקור אותה, וכשאמרה לו שתזמין משטרה איים שישרוף את הבית. בשלב זה התקשרה האחות למשטרה והנאשם בתגובה איים עליה באומרו "אל תעשי הטעות הזאת" וכן איים שידקור את אמו וירצח אותה ואת אביו. בהמשך, משך מידיה של אמו את מפתחות הדירה ונמלט מהמקום. למחרת, ביום 10.7.24 איתרו שוטרים את הנאשם וביקשו ממנו להזדהות והוא בתגובה הזדהה בשמות שונים מספר פעמים על מנת להכשילם.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אמו של הנאשם העידה לעונש מטעם ההגנה. האם תארה את צדדיו החיוביים, סיפרה כי הוא מסייע לה בטיפול באב המשפחה ובפרנסת הבית וכי היא מאמינה ביכולותיו להיתרם מהליך טיפולי ולשקם את חייו. כן ציינה שהנאשם התנצל בפניה ומכבד אותה וביקשה לנהוג ברחמים בגזירת עונשו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת המעשים בדגש על העובדה כי מדובר בעבירות כלפי בני משפחה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולמאסר מותנה התלוי ועומד נגדו בעבירות דומות כלפי אותה המתלוננת. עוד ציינה המאשימה כי האחות לא הצליחה להתייצב לדיון אך הביעה בפניה את חששה להוריה וטענה שהנאשם צריך טיפול. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 12 חודשים, הפעלת מאסר מותנה במצטבר וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות האירוע קלות יחסית ועתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. הסנגור ביקש להביא בחשבון את הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי כמו גם את הצורך בעדות בנות המשפחה. כן הוגשו מסמכים מטעם המוסד לביטוח לאומי ונטען כי הנאשם הוכר כנכה בשיעור של 100% וכי במצבו הבריאותי והנפשי תקופת המעצר קשה. לאור כל זאת ביקש הסנגור למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה ולהורות על חפיפת המאסר המותנה.

5. הנאשם בדברו האחרון התנצל בפני אמו ובני המשפחה, סיפר על מצבו הבריאותי של הוריו ועל כך שנהג לסייע להם. כן הוסיף כי יש לו בת זוג וילדה וכי הוא מבקש לשקם את חייו ולטפל בהתמכרות ממנה הוא סובל וביקש להקל בעונשו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בגופם, בשלוות הנפש ובביטחונם של המתלוננים וכן בשלמות התא המשפחתי. עם זאת, על רקע עצמת האלימות ומהותה, הפגיעה אינה בעצימות גבוהה אם כי אין להקל ראש בתכנם של האיומים. בענייננו נפגע ערך נוסף והוא יכולתם של השוטרים למלא את תפקידם.

7. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות דומה שאין חולק שמדובר בהתפרצויות ספונטניות וכי לא מדובר בעבירות מתוכננות. סיבת האירוע היא סירוב האם לתת לנאשם סכום כסף וכן דבר מתיקה. האלימות בה נקט הנאשם הייתה קלה יחסית ולא גרמה לחבלה כלשהי. עם זאת, האיומים בהם נקט היו בוטים והוא חזר עליהם מספר פעמים וכלפי בני משפחה שונים. לכך יש להוסיף את ההתנהגות בפני השוטרים עת הזדהה בפניהם בשמות שונים על מנת להכשילם במילוי תפקידם.

8. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב והכל תלוי בנסיבות המקרה ובנתוניו של הנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 18569-03-18 מדינת ישראל נ' מחמד בשיר (2.8.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה, איומים, הפרת הוראה חוקית וניסיון תקיפה. על רקע סירוב הוריו לתת לו כסף לרכישת סמים, הצמיד הנאשם כרית לפניה של אמו, איים כי "יגמור" אותה והכה את אביו ברגלו. במועד נוסף ביצע עבירות דומות ואף איים על אביו בסכין וזאת כשהוא מפר צו הרחקה. הנאשם נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים; ת"פ 55282-01-20 מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל; ת"פ 17052-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפוחות בשפה. באירוע נוסף אחז הנאשם במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי המתחם נע ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בשל כך שאיים על בני משפחתו בשתי הזדמנויות, דחף את אמו, הפר הוראה חוקית והתנגד למעצר; ת"פ 16795-12-23 מדינת ישראל נ' מוטי מרדכי רוימי (10.3.2024), נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם וריבוי עבירות איומים ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל. הנאשם איים על אביו במספר הזדמנויות, ובאירוע אחד הפילו ארצה, רכן מעליו והכה במכות אגרופ בפניו. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית, לא כל שכן חריגה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים רלוונטיים בנושא. מודע אני שהעובדה שהנאשם שהה במעצר הקשתה על שילובו בהליך טיפולי ואולם התוצאה היא שחשובה, היינו שמסוכנותו לא פחתה וכלל לא נבחנה על ידי גורמי מקצוע. לדברים משנה חשיבות לאור עמדתה הסלחנית של האם והעובדה שהנאשם עתיד לשוב לקשר עם בני משפחתו כאשר ברקע, כך דומה, בעיית התמכרות שלא טופלה. 11. על רקע היעדר שינוי בתמונת המסוכנות והיעדר סיכויי שיקום ממשיים, אין מנוס מהטלת עונש מאסר בגדרי המתחם. הדברים מתחדדים לאור כך שרק שנה קודם לכן נשפט הנאשם בגין אירוע דומה כלפי אמו ונדון לעונש מאסר וכן מאסר מותנה אשר לא היה בהם להרתיעו או להביא לשינוי התנהגות. לנתון זה משקל ממשי לצורך קביעת העונש כעת.

12. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את העבר הפלילי הכולל מעבר לעבירה כלפי האם שתוארה לעיל, גם מספר עבירות גניבה. לקולה הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 26), ואת ההודאה בהזדמנות הראשונה שביטאה חרטה וקבלת אחריות וכן הביאה לחיסכון בזמן ובצורך בעדות בנות המשפחה. מדבריו בפני ניכר שהנאשם מכיר בחומרת מעשיו ומביע צער כן ורצון בשינוי. כן הבאתי בחשבון את מצבו הבריאותי ואת קביעת המל"ל בעניינו.

13. נתון נוסף המצדיק תשומת לב הוא עמדת האם-המתלוננת, אשר ביקשה להקל בעונשו של הנאשם וסיפרה על הקשר ביניהם ועל צדדיו החיוביים. אדגיש שהתרשמתי מכאבה ומרצונה בשיקום בנה ואולם אין להתעלם ממסוכנותו כלפיה וכלפי בני המשפחה, לא כל שכן בעת מגורים משותפים. עם זאת, יינתן משקל מסוים לעמדתה.

14. לסיכום, על רקע העבר הפלילי ובמיוחד העובדה שהנאשם שב ופגע בבני משפחתו וכי הוא לא עבר הליך טיפולי, המסקנה היא שיש להטיל עליו עונש מאסר שייתן ביטוי לעקרונות ההלימה וההרתעה. משכך ולאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולה ולחומרה, אני מטיל את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר.
- ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 42499-05-23 (בית משפט שלום קריות, גזר הדין מיום 13.6.23) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר. סה"כ יישא הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 10.7.24.
- ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
- ד. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים עבירת איומים.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.